

#aCasaAmbDéu

Eucaristia d'infants

Divendres Sant, 10 d'abril del 2020

Jn 18,1-9,42

Hola famílies, temps per reinventar-se!

Continuem confinats i confiats! Us proposem una nova imatge que il·lustra l'Evangelí Divendres Sant. Avui es un dia per pregar amb Déu pel patiment del món, tot recordant el camí de Jesús a la creu.

Avui dia ens és difícil parlar als infants i adolescents de la mort i del patiment. Els nens i nenes són molt sensibles al que és just del que no ho és. Què conèixer més internament la vida de Jesús ens faci més sensibles i solidaris amb els que pateixen. Segons l'edat podeu estirar o escurçar la lectura.

Recordeu, abans de començar

1. Estaria bé trobar el moment i el lloc
2. Podríem condicionar el lloc amb coixins o una catifa, una Bíblia, una icona, una espelmeta... I fer d'aquest espai el raconet de pregària de la casa, el nostre petit oratori. Per fer-ho ens podem ajudar dels mateixos nens i nenes. Els podem preguntar com podríem arreglar aquest espai perquè ens ajudi a tenir serenor i ens ajudi a fer pregària.
3. I abans de començar és important fer una estona de silenci. Potser podríem començar escoltant un cant, com "El camí que feu Jesús", que el trobareu [aquí](#).
Compartir els sentiments que tenim, el convivim aquests dies, de que val la pena demanar perdó a Déu i els altres, de que donarem gràcies...

Lectura del Divendres Sant

Jn 18,1-19,42 : posem un fragment del text, adapteu-lo segons l'edat, posant una part (detenció de Jesús) o altres petits fragments.

Agafaren Jesús i l'encadenaren

C. En aquell temps, Jesús sortí amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent Cedró. Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia bé aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. Per això Judes prengué un destacament de soldats romans i alguns homes de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'hi anà. Venien amb llanternes i torxes i tots armats. Jesús, que sabia prou tot el que li venia al damunt, s'avançà i els preguntà:

+ «¿Qui busqueu?»

C. Li respongueren:

S. «Jesús de Natzaret.»

C. Els diu:

+ «Soc jo.»

C. També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa. Així que Jesús els digué: «Soc jo», retrocediren i caigueren per terra. Jesús tornà a preguntar-los:

+ «Qui busqueu?»

C. Li digueren:

S. «Jesús de Natzaret.»

C. Ell els respongué:

+ «Ja us he dit que soc jo. Però si és a mi que busqueu, deixeu que aquests se'n vagin lliurement.»

C. S'havia de complir el que havia dit Jesús: «No n'he perdut ni un dels que vós m'heu donat.»

Simó Pere es tragué una espasa que portava, atacà el criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat es deia Malcus. Jesús digué a Pere:

+. «Guarda't l'espasa a la beina. ¿No he de beure el calze que el Pare m'ha donat?»

Dugueren Jesús a la casa d'Anàs

C. Llavors el destacament de soldats, amb el tribú que el comandava i amb la guàrdia dels jueus, agafaren Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als jueus aquest consell: «Més val que un sol home mori pel poble.» Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble, que era conegut del gran sacerdot, entrà amb Jesús al pati del palau del gran sacerdot, mentre Pere es quedava fora, a l'entrada.

Per això l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, sortí a fora, parlà amb la criada que guardava la porta i feu entrar Pere. La criada digué llavors a Pere:

S. «¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'aquest home?»

C. Ell li diu:

S. «No, no ho soc pas.»

C. Com que feia fred, els criats i la guàrdia del temple havien encès un caliu de brasa i s'estaven allà drets, escalfant-se. Pere també s'escalfava amb ells. Mentrestant el gran sacerdot interrogà Jesús sobre els seus deixebles i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús li contestà:

+. «Jo he parlat a tot el món obertament. Sempre ensenyava a les sinagogues o en el temple, on es reuneixen tots els jueus, i no he parlat mai d'amagat. ¿Per què em pregunteu a mi? Interrogueu els qui m'han escoltat; ells saben quines coses he dit.»

C. Així que Jesús hagué dit això, un dels guardes que tenia al costat li donà una bufetada i l'escridassà dient-li:

S. «¿És aquesta la manera de contestar al gran sacerdot?»

C. Jesús li respongué:

+. «Si he parlat malament, digues en què; però si he parlat com cal, ¿per què em pegues? »

C. Llavors Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant Simó s'estava dret escalfant-se. Li digueren:

S. «¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?»

C. Ell ho negà:

S. «No, no ho soc.»

C. Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. «Però si jo t'he vist a l'hort amb ell.»

C. Pere tornà a negar-ho, i en aquell moment el gall cantà.

El crucificaren i amb ell en crucificaren dos més

C. Prengueren Jesús, i sortí, portant-se ell mateix la creu, cap a l'indret conegut amb el nom de lloc de la Calavera, en hebreu Gòlgota. Allà el crucificaren. Juntament amb ell en crucificaren dos més, posats a banda i banda amb Jesús al mig. Pilat feu escriure un rètol i el feu posar a la creu. Duia escrit: «Jesús, el Natzarè, el rei dels jueus.» Molts dels jueus el llegiren, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia vora mateix de la ciutat, i el rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec.

C. Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, i digué a la mare:

+ «Mare, aquí tens el teu fill.»

C. Després digué al deixeble:

+ «Aquí tens la teva mare.»

C. I d'aleshores ençà el deixeble l'acollí a casa seva.

Amortallaren el cos de Jesús amb un llençol de lli i les espècies aromàtiques

C. Després d'això, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per endur-se'n el cos. Pilat ho permeté. Josep hi anà i tragué el cos de la creu. També hi anà Nicodem, aquell que temps enrere havia visitat Jesús de nit, i portà unes cent lliures d'espècies, barreja de mirra i àloes. Tots dos prengueren el cos de Jesús i l'amortallaren amb un llençol de lli i les espècies aromàtiques, com és costum entre els jueus d'enterrar els difunts. En un hort vora l'indret on havien crucificat Jesús, hi havia un sepulcre nou, on encara no havia estat enterrat ningú. Com que el sepulcre era a prop, van posar-hi Jesús, ja que al capvespre del divendres començava el repòs entre els jueus.

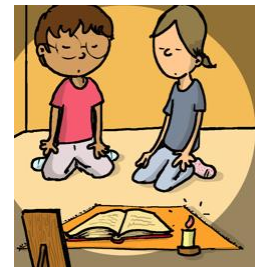

El dibuix i el comentari

Després de llegir l'evangeli podem anar seguint el dibuix i fer aquestes reflexions:

Jesús ha sortit del sopar i se'n va a fer pregària amb els seus deixebles a l'hort de les oliveres. Està angoixat perquè té por, n'hi ha que no volen que continuï ensenyant el somni de Déu per aquest món: que tot és de tots. Sap que si continua així l'agafaran i el mataran. Acompanyaran a Jesús la seva mare i alguns i algunes dels seus. Avui tots estan tristos. Perquè tot i voler ajudar a Jesús no poden. Nosaltres aquests dies tampoc podem arribar a ajudar a tothom que voldríem, per això, en aquests moments és bo pregar Déu i dir-li: Senyor, ajuda als qui estan tristos, als qui pateixen, nosaltres et volem oferir el nostre cor i la nostra esperança, perquè sabem que, amb tu, tot anirà bé.

- Venen a buscar a Jesús. Per què? Quin mal a fet? Per què el volen agafar si Ell és tant bo? Potser tenen enveja? Potser els hi fa ràbia que ell sigui tant just? Diuen que son "bons" però no comparteixen, diuen que son "justos" però no tracten tothom de la mateixa manera.... A vegades potser nosaltres també ens hem pensat que érem "bons" i no hem compartit, o no hem tractar a tothom per igual, o... Potser nosaltres, sense voler no hem seguit el pla de Jesús. Quan això passa, ens fa vergonya? Sabem demanar perdó?
- I a Jesús el porten a la creu. Els seus amics i amigues el voldrien abraçar, ajudar, però no poden. Aquests dies de confinament nosaltres i els pares també voldríem abraçar i ajudar més a les persones que estimem i no podem. Potser avui és un bon moment per estar una estona en silenci i pregar:
 - ❖ Com puc estimar-te més, Jesús?
 - ❖ Pensar en les persones que voldríem abraçar i ajudar.
- Podem acabar amb una oració com aquesta o una altra que podem fer amb tots els de casa: "Jesús, estem tristos amb tu. També volem compartir la tristor per tota la gent que pateix en aquest món. Per la gent que pateix la injustícia de la guerra, la fam. La tristor per veure un món contaminat. Ajuda'ns a ser dels que portin esperança en mig de la tristor, dels que anunciïn que amb, Senyor, tot anirà bé!"

Adjuntem

1. Dibuix en color

2. Dibuix en blanc i negre

3. Un Jesús que ens pot servir d'icona al raconet de pregària.

